

عنوان مقاله:

عدالت زبانی و نقش آن در بالندگی منابع انسانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای مدیریت منابع انسانی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

خلاصه مقاله:

بنیان های عدالت زبانی، بر ساخت زبان، توسعه و تقویت توانمندی های زبان شناختی استوار است. در این رویکرد، برای رسیدن به سازمان عادلانه، بر به کارگیری واژگان و زبان عدالت محور و درک مفاهیم ملازم با آن تاکید می شود. به عبارت دیگر، ماهیت افکار، به ویژه انواع انگاره ها و مفاهیمی که می توانیم در ذهن داشته باشیم به وسیله زبان مشخص می شود، استفاده از واژگان تحقیرآمیز- که فقط با هدف برجسته سازی نقایص افراد یا القای نفوذ و قدرت به کار می روند- منع شده است و غنی سازی زبان با واژگان عدالت محور در دستور کار قرار می گیرد. به دیگر سخن، زبان توهین آمیز که مبتنی بر آشکارسازی تفاوت های سرزنش آمیز افراد و ایجاد سلسله مراتب قدرت بنیان نهاده شده است، با الزامات عدالت زبانی سازگار نیست. تلاش عدالت زبانی، توانمندسازی افراد از طریق ایجاد ساختارهایی است که راه را بر هرگونه فراگرد ارزش زدایی علیه آنها ببندد و ایشان بتوانند بی هیچ واژه ای از تفاوت ها و نقایص خویش، ایفاگر نقش واقعی خود در سازمان باشند؛ یعنی، هر یک رسالتی یکتا و منحصر به فرد را که در راستای آن برانگیخته شده اند برعهده گیرند. در این مقاله، تلاش می شود تا با استفاده از استراتژی تحقیق داده بنیاد (GT)، مدلی مبتنی بر نظام ارزشی اسلام تدوین و ارایه گردد.

کلمات کلیدی:

توهین، زبان توهین آمیز، زبان فراگیر، زبان استثنا، عدالت زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/909209>

